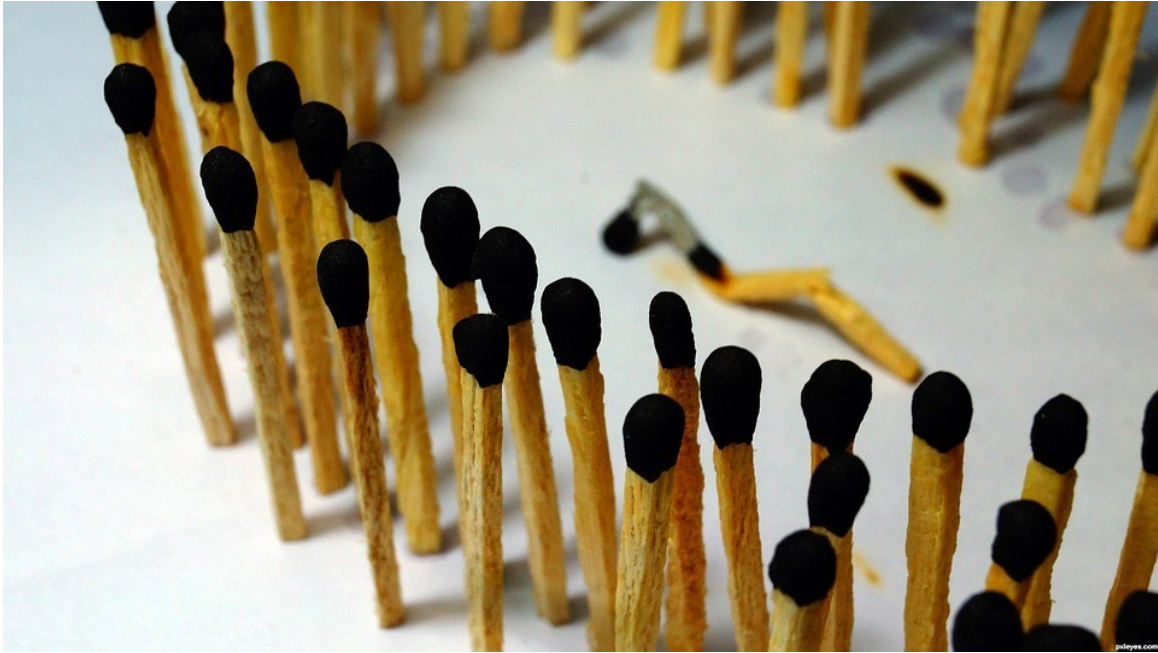

غم و اندوه و آرامش

موعظه ی یکشنبه ی **LÄTARE** دوم قرنیتیان باب 1 آیات 3 الی 7

سپاس بر خدا، پدر خداوند ما عیسی مسیح که پدری مهربان و منبع آسایش است. او ما را در تمام سختی‌ها و زحمت‌های ما آسودگی بخشید تا ما بتوانیم با استفاده از همان آسایشی که خدا به ما عطا فرمود، کسانی را که به انواع سختی‌ها گرفتار هستند، آسودگی بخشیم. همان‌گونه که ما در رنج‌های بسیار مسیح سهیم هستیم، به وسیله مسیح در آسایش فراوان او نیز شریک هستیم. اگر زحمات و سختی‌ها نصیب ما می‌شود، به‌خاطر آسودگی و نجات شماست و اگر آسایش در انتظار ماست، این هم باید موجب آسودگی خاطر شما باشد. یعنی وقتی شما هم مثل ما متحمل رنج و زحمت می‌شوید، صبور و با تحمل باشید. امید ما به شما هرگز متزلزل نمی‌شود، زیرا می‌دانیم، چنانکه در رنج‌های ما سهیم هستید، در آسایش ما نیز سهیم خواهید بود.

اولین باری که شیطان در باغ عدن دهان به دروغ گفتن باز نمود این بود که او به انسانها گفت شرایط برای شما روز به روز بهتر خواهد شد. او گفت: شما نخواهید مرد بلکه همانند خداوند خواهید شد! اولین دروغ این بود. و از آن زمان به بعد دیگر شیطان دست از این کار خود برداشت و آن را ادامه داد که شما می‌توانید خوشحال‌تر شوید، بهتر شوید، زیباتر شوید، باهوش‌تر شوید و ... و ما انسانها نیز از اشتباهات خود درسی نگرفتیم. و پیاپی به دروغ‌های شیطان اعتماد کردیم. حتی در کلیسا‌های مسیحی نیز مردم به دروغ‌های شیطان اعتماد می‌کردند. درحقیقت آنان به کلیسا می‌روند اما آنان قبول ندارند که عیسی مسیح برای آنان این استقامت و فداکاری را انجام داده است. آنان نه تنها این دروغ را باور دارند بلکه به وسیله ی آن فریب خورده اند. آنان این دروغ شیطان را حتی حمایت می‌کنند و با خود می‌پندارند که ما مسیحیان از کامل‌ترین‌ها هستیم. آنان این کار را انجام می‌دهند و با چهره ای دوستانه زندگی می‌کنند اما این حقیقت تلخ را در داخل قلب‌های خود دارند و نمی‌خواهند به کسی در این باره چیزی بگویند یا به آنان این خصوصیت خود را نشان دهند. برخی موفق به نشان دادن این خصوصیات در محیط خانواده می‌شوند مانند نقش بازی کردن. بسیار مهربان بسیار مودب و خوب اما تنها ظاهری. اما از داخل آنان چیزی مانند سرطان دارند که روح و بدن آنان را مریض خواهد نمود. نه! کسانی که ایمان ندارند که عیسی مسیح تمام این فداکاری‌ها را برای ما انجام

نداده است باید انجیل قرن‌تیان را حتما بخوانند. در آنجا و در زمان بدی در کلیسای مسیحیان بحثی میان عیسی مسیح و پولس رسول وجود دارد. امروزه ما از جزئیات موضوع اطلاع چندانی نداریم. اما میدانیم که در آنجا اختلافاتی وجود داشته و در پایان آنان با یکدیگر آشتی نموده اند. در این آیات کوتاه پولس می نویسد که در پایان آشتی صورت گرفته است. این شگفت انگیز است که پولس در این آیات کوتاه 11 بار از کلمه ی تسلی و دلگرمی استفاده کرده است. پولس ادامه می دهد و خداوند را خداوند تسلی بخش توصیف می کند. شیطان به انسانها آرامش و تسلی نمی دهد! خیر! شیطان با تمام قوا در تلاش است که به ما بقبولاند زندگی ما به خوبی پیش می رود و ما نیازی به آرامش و تسلی نداریم. بله، در بین انسانها افرادی وجود دارند که معتقدند آنان به تنهایی تمام مشکلات دنیوی را می توانند حل کنند و به کسی یا چیزی احتیاج ندارند. طبیعتا ما باید تمام تلاش خود را بکنیم تا از مقدار مشکلات بکاهیم. اما ما به تنهایی هرگز نمیتوانیم مشکلات را از بین ببریم. به همین دلیل ما نیاز به پشتیبانی در این راه داریم! شیطان می خواهد که ما این پشتیبانی و تسلی را نداشته باشیم. بنابراین متوجه می شویم که این تسلی بسیار نزدیک به خداوند می باشد. بنابراین اغلب کسی که تسلی پیدا می کند خدا را پیدا کرده است. به همین دلیل شیطان در تلاش است که تسلی را از ما دور نگه دارد و در عوض به ما احساس خوشحالی را می دهد که مدت کوتاهی طول می کشد. به همین سبب وانمود می کنیم که ما همه چیز را داریم ولی در واقع تنها احساسی زود گذر داریم.

اما هنگامی که خداوند دهانش را باز می کند تنها واقعیت را می گوید. خداوند انسانها را با دروغ گفتن اقبال نمی کند. به همین دلیل او ما انسانها را نصیحت می کند که ما انسانها بدون هیچ اثتنایی گمشدگان و ناامیدانیم. این مساله نه تنها ممانعت می کند که ما بیهوده به دیگران نگاه کنیم بلکه باعث می شود که مبارزه با دیگران را بکاهد. بله در کلیساهای مسیحی و حتی در خانواده ها نیز مبارزه پیش خواهد آمد. ما از این مسایل جدا نیستیم. اما ما با آن جور دیگری رفتار می کنیم. خداوند در این آیات تسلی در خلاف مبارزه به ما نشان می دهد. تنها 11 بار این کلمه در آیات موعظه ی امروز ما استفاده شده است. انسانی که زندگی بسیار عالی دارد متوجه نمی شود که نیاز به تسلی دارد. نه! تنها کسی که کاملا در مشکلات غرق است این مساله را درک خواهد کرد. اما خداوند تسلی پوچ و ببرد نخوری به ما نخواهد داد. بلکه تسلی بسیار خوب و عمیق. در ترجمه ی عهد جدید کتاب مقدس به زبان یونانی، تسلی معنایی همانند اعتماد می دهد. دل قوی دار، فرزندانم، گناهانت آمرزیده شد. (انجیل متی باب 9 آیه ی 2). همانطور شاگردان عیسی مسیح نیز پس از ظهور او همانند دریایی بزرگ ترس داشتند. و در سخنرانی پایانش عیسی مسیح می فرماید: اینها را به شما گفتم تا در من آرامش داشته باشید. در دنیا برای شما زحمت خواهد بود؛ اما دل قوی دارید، زیرا من بر دنیا غالب آمده‌ام. (انجیل یوحنا باب 16 آیه ی 33). کلمه ی تسلی به این معنی نیست که انسان کسی را از سر خود باز بدارد. کاملا برعکس. این کلمه باعث جدی تر گرفتن مسایل و مشکلات می باشد. اما خداوند نمی خواهد که ما این چیزها را تنها تجربه کنیم. خداوند خود می خواهد و باید در وسط این مساله باشد. عیسی مسیح در انجیل یوحنا باب 14 آیه ی 16 می فرماید: و من از پدر خواهم خواست و او مدافعی دیگر به شما خواهد داد که همیشه با شما باشد. و این تسلی روح الدس می باشد. او به تنهایی مشکلات را از بین نخواهد برد. اما جزیی از ما خواهد شد. او می خواهد در تمام مشکلات و ناامیدی ها همراه ما باشد. حتی در موارد مبارزه او باید سومین پایه ی ما باشد که نباید هیچ گاه جایش خالی باشد. ما همه چیز را بد خواهیم دید اگر فکر می کنیم که مخالفت تنها یک موضوع فردی میان انسانها است. خداوند نیز می خواهد قسمتی از آن باشد. تسلی توافق نیست بلکه نور خداوند است که در قلبمان می تابد. و این معجزه ی بزرگ عیسی مسیح است. نه این که شما افراد صلح طلبی شده اید. نه به هیچ وجه. این معجزه از این نظر است که خداوند این صلح را در شما ایجاد می کند. در این است که خداوند از شما دور نیست. او هنگامی بیشتر و عمیق تر همراه ما است که در آنجا درگیری وجود

داشته باشد و در آنجا به کمک مردمان مجروح و درمانده می آید. به همین دلیل است که پولس در قرن‌تینان ننوشته است: با من صلح کنید! نه! او حتی ننوشته است: با خود صلح کنید! بلکه او ننوشته است: با خداوند صلح کنید! (دوم قرن‌تیا باب 5 آیه ی 20). خدا مارا زجر نمی دهد. خدا مارا وارد شرایط سخت و دردناک نمی کند. ما همیشه این را متوجه نمی شویم. اما در مورد یک چیز من کاملا مطمئن هستم. خداوند منتظر است تا ما در دستان او بدویم و فریاد بزنیم: به من تسلی بده! و چیزی که او در این شرایط به ما می دهد نه یک تسلی کم ارزش است و نه یک شادی کوتاه مدت. چیزی که او به ما می دهد شادی است که فراتر از فهم انسانی است. چیزی که او می دهد یک تابش خورشید است برای تمام انسانها. چیزی که خداوند به ما می دهد بسیار قابل توجه است زیرا هیچگاه با ما نمی ماند. کسی که خداوند به او تسلی داده باشد نمی تواند چیزی جز تسلی را به دیگران دهد. کسی که تسلی را برای خود می خواهد همانند گرم ابریشمی است در داخل ابریشم و منتظر آن است که کسی این ابریشم را باز کنند و او تبدیل به پروانه شود. این اتفاق هرگز نخواهد افتاد و این تسلی هرگز نخواهد آمد. خداوند از ما می خواهد تسلی که او به ما می دهد را ما نیز به دیگران بدهیم. تنها کسی که دچار مشکل شده است این مساله را درک می کند. پولس در اینجا از مشکلات عیسی مسیح می گوید. عیسی مسیحی که مشکلات مردم را از خود دور نگاه داشته باشد نمی تواند انسانها را از شر گناه، مرگ و شیطان نجات دهد. عیسی مسیح واقعی از این چیزها وحشت زده نخواهد شد. بلکه او آنها را با ما تقسیم کرد. او این کار را انجام داد تا به این وسیله تسلی خداوند شامل ما بشود. تسلی در معنی تحت لفظی به معنای جرات است. من می توانم جرات داشته باشم هنگامی که یک دلیلی داشته باشم. و این دلیل را عیسی مسیح بر روی صلیب به ما می دهد. فقط اینچنین پولس می توانست از تسلی سخن بگوید. حال ما دارای روح القدس بوده و او به ما کمک می کند که ما پبله ی دورمان را بدریم و به آینده نگاه کنیم. و در آینده چیزی جز رستاخیز عیسی مسیح برای ما وجود نخواهد داشت. و ما تنها می توانیم دعا کنیم و بگوییم:

ستایش از آن خداوند ما پدر عیسی مسیح است. خداوندا به ما تسلی بده و به ما رحمت و برکتت را عطا فرما! آمین!